

Nit de tempesta

Un relat de: [GiselaFV5](#)

És una nit fosca i tempestuosa. Fa cinc minuts que ha començat a ploure i, tot d'una, l'habitació s'ha il·luminat a causa d'un llampec i, després, ha tronat ben fort. L'Enric llegeix estirat al seu llit, només amb la resplendor que li proporciona el llum de la tauleta, que va endollat a la paret. Li encanten aquestes nits tranquil·les, de pluja i de tempesta. Li agrada que els únics sorolls que s'escoltin siguin el de les gotes que piquen amb força contra el terra i el dels trons que esclaten al cel. Només això. Tot el contrari a allò que escolta durant les hores puntes dels dies laborals, on se senten tot de sorolls provinents de cotxes, obres al carrer, sirenes d'ambulància i tota mena de característiques típiques de les grans ciutats. Ara no, ara la ciutat dorm. I això li agrada. Només el so dels trons i la pluja és audible. És un fet que li transmet serenitat, relaxació i el fa somriure. A més, ha deixat de fer calor. Ara, més aviat, fa fresqueta. Potser massa i tot. Es tapa una mica millor amb els llençols del llit i s'arrauleix amb els seus braços. Vol continuar llegint, però els ulls se li tanquen. Té molta són perquè avui ha estat un dia intens, però necessita saber com acaba la història, encara que tampoc no vol que s'acabi perquè això significaria el final del llibre i el final de la història, amb tot el que això comporta: una sensació de buidesa dins el cor i d'enyorança envers el llibre, com si li faltés alguna cosa. Tot i així, decideix continuar llegint una estona més però, a poc a poc, la son el venç, els seus músculs es relaxen i els seus ulls es van tancant lentament fins que perd la consciència completament i el llibre rellisca de les seves mans fins a caure al terra.